

Dočasné omezení společných setkávání je příležitostí pro hlubší přemýšlení nad Biblií o samotě. Textem pro tuto neděli je Žalm 62:

Pro předního zpěváka, podle Jedútúna.
Žalm Davidův

Jen v Bohu se ztiší duše má,
od něho vzejde mi spása.
Jen on je má skála, má spása,
můj nedobytný hrad, mnou nikdy nic neotřese.

Jak dlouho budete napadat člověka?
Zabitím hrozíte všichni jak stěna nahnutá,
jako zeď podkopaná.

Stále se radí, jak strhnout ho z výše,
ve lhaní zálibu našli,
žehnají ústy, zlořečí v nitru.

Jen zmlkni před Bohem, duše má,
vždyť on mi naději vlévá.

Jen on je má skála, má spása,
můj nedobytný hrad, mnou nic neotřese.

Má spása a sláva je v Bohu,
on je má mocná skála, v Bohu mám útočiště.

Lide, v každý čas v něho doufej,
vylévej před ním své srdce!

Bůh je naše útočiště.

Lidé jsou jen vánek, urození jsou jen lživé zdání.
Na váze stoupají vzhůru,
dohromady jsou lehčí než vánek.

Neslibujte si nic od útisku,
nedejte se šálit tím, že něco uchvátíte,
k jmění, byť i přibývalo, neupněte srdce.

Bůh promluvil jednou, dvojí věc jsem slyšel:
Bohu patří moc, i milosrdenství je, Panovníku, tvoje.
Ty každému splatíš podle jeho skutků.